Влада – Радам!

Голос України

Газета Верховної Ради України

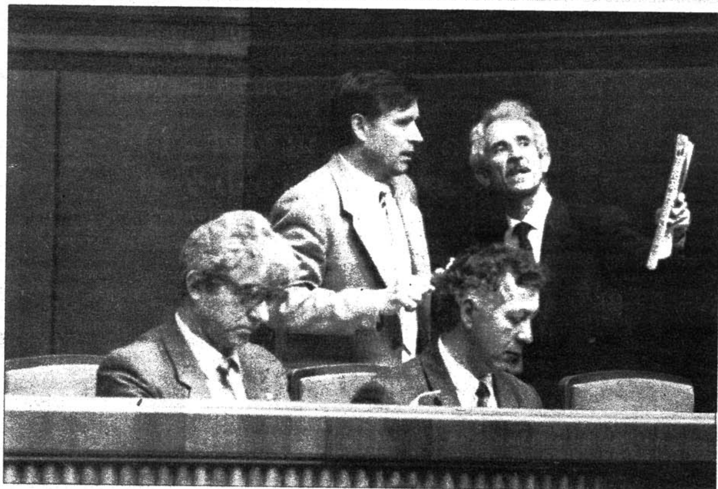

№ 112 (862) ♦ Четвер, 16 червня 1994 року ♦ Ціна договірна

«Мета державного управління економікою — зупинення кризи, стабілізація соціально-економічного становища...»

З доповіді О. Мороза на сесії Верховної Ради

Діяти швидко й ефективно

Ранкове засідання 15 червня

Зранку народні депутати України чекали розв'язання одного з найголовніших питань їхньої діяльності. Реформування уряду, який здатний був би вивести країну з економічної кризи, а точніше — затвердження кандидатури Прем'єр-міністра України.

Але оскільки Президент України, який, за Конституцією, уповноважений пропонувати на розгляд Верховної Ради кандидатуру нового Прем'єра,зранку був зайнятий невідкладними справами, питання запропонували заслухати дещо пізніше.

Отож, згідно з порядком денним, вранці депутати розглянули не менш злободенне: основні засади і напрями становлення економіки України в кризовий період. З доповіддю виступив Голова Верховної Ради України Олександр Мороз. Він зробив глибокий аналіз нинішнього економічного становища України, назвав причини різкого спаду виробництва в країні, визначив основні етапи і стратегічні напрямки відродження та подальшого поступу нашої економіки.

Торкаючись причин нинішньої економічної кризи, Олександр Олександрович назвав такі: відсутність чіткої політики й соціально-економічної стратегії розвитку України, хаотичне руйнування планово- адміністративної системи управління без адекватного заміщення їх ринковими механізмами та інфраструктурою, розпад союзного народногосподарського комплексу та несформованість механізму функціонування самостійної економіки України, спотворене формування ринкової економіки, непродумана лібералізація цін, приватизація та інші.

Голова Верховної Ради висловив тверду впевненість, що, коли діяти швидко, послідовно, уміло, скористатися великими потенційними можливостями України, то вже у 1997 році можна чекати значного поліпшення в усіх сферах господарювання, а також добробуту людей.

Повністю доповідь Голови Верховної Ради України О.Мороза буде опубліковано у наступному номері.

Продиктовано в номер

Справа — за нами

Президент України Л.Кравчук підписав у Люксембурзі Угоду про партнерство і співробітництво між Україною і Європейським Союзом. Це перший подібний документ між ЄС і державами колишнього СРСР.Угода між ЄС і Україною, вказується в її політичному розділі, має за ключові моменти повагу демократичних цінностей і прав людини, принципів ринкової економіки. Вона передбачає можливість проведення після 1998 року переговорів щодо вільної торгівлі між ЄС і Україною, якщо наша країна досить просунеться по шляху ринкових реформ. У преамбулі документа висловлена підтримка Європейським Союзом незалежності і територіальної цілісності України. Угода передбачає ряд конкретних економічних заходів, зокрема надання її учасникам взаємного режиму найбільшого сприяння у торгівлі, зняття ЄС імпортних квот у торгівлі українськими товарами певних промислових груп.

Про зменшення мита між сусідами

Молдова має намір найближчим часом обговорити з Україною питання про зменшення мита. Про необхідність цього заходу йшлося на засіданні вищого керівництва Молдови під головуванням Президента Мірчі Снєгура.

Товари з Молдови можуть потрапити до замовника з інших країн СНД тільки через територію України. На засіданні було відзначено, що надміру високі мита ускладнюють роботу економічних агентів республіки з країнами—членами СНД.

У Кишиневі, як зауважив кореспондент «Інтерфаксу», одним з головних завдань вважають збереження Молдовою своїх позицій на товарних ринках у країнах СНД, водночас налагоджуючи виробничу кооперацію з підприємствами сусідніх держав: Румунії та України.

Лифар повертається до Києва

Кажуть, видатний французький артист балету, балетмейстер і теоретик класичного танцю Сергій Лифар, помираючи, просив написати на його могилі — «Лифар з Києва». Полишивши рідне місто вісімнадцятирічним юнаком, любив, марив ним усе свідоме життя. А відсьогодні оселяється тут назавжди конкурсом його імені, який, сподіваємося, уславить мистецтво України, Київ.

Знову хімія...

Під час будівельних робіт недалеко від села Озерне (Ізмаїльський район Одеської області) у землі було знайдено склад хімічних речовин військового призначення — більш як 500 250-кілограмових бочок димової суміші з умістом сірки.

Як повідомляє кореспондент «Інтерфаксу-Україна», спеціальна комісія Ізмаїльської адміністрації ще не з'ясувала походження і власників складу. За однією з версій, ці хімічні відходи було поховано кілька років тому розміщеною неподалік військовою частиною Чорноморського флоту.

Став ліс вогненним морем

Такої пожежі Луганщина ще не знала. Загорівся ліс поблизу міста Перевальська. Суховії швидко рознесли навсебіч вогонь. Коли туди прибули пожежники, його фронт сягав восьми кілометрів.

«У гасінні пожежі взяли участь майже всі пожежники області, військові та інші, — розповідає начальник штабу облуправління пожежної охорони Віктор Баринов. — Діяли ми в екстремальних умовах. Температура на лінії вогню сягала 900 градусів. Швидкість просування вогню — майже 30 кілометрів».

Більше доби тривала боротьба з вогненною стихією. Перемогли люди. Хоча й нелегкою ціною. Той же Баринов, наприклад, одержав опіки першого ступеню. Потерпілі всі — природа, люди, що стали на її захист. Усі, окрім зловмисників.

Підуть реформи — буде допомога

14 червня заступник Голови Верховної Ради України Олег Дьомін прийняв британську делегацію, до якої входять заступник міністра фінансів Девід Перец, старший економічний радник Міністерства закордонних справ Кен Уорвік, голови департаментів з питань східних держав та держав Північної Африки, по наданню технічної допомоги Україні цього ж міністерства Девід Річмонд і Майк Маккалок. Вони перебувають у Києві з метою підготовки проектів сприяння Україні в проведенні реформ.

О. О. Дьомін поінформував гостей про роботу Верховної Ради, підкресливши, що нині вона зосереджує увагу на напрацюванні законодавчого пакету по перебудові економіки на ринкових засадах. Він подякував членам делегації за готовність подати нашій країні допомогу в цьому.

Заступник міністра фінансів Великобританії виклав свою оцінку ситуації в Україні, запевнив, що його держава підтримуватиме наші зусилля в реформуванні господарства.

Розмова пройшла в діловій і конструктивній обстановці. В ній взяли участь голова Комісії з питань економічної політики та управління народним господарством Олег Таранов і голова Комісії з питань фінансів та банківської діяльності Віктор Суслов.

Прес-центр Верховної Ради України.

Потрібно повернути дишло економіки

Провівши прес-конференцію та дві зустрічі з виборцями Запоріжжя (переважно освітянами), кандидат у Президенти України, міністр освіти Петро Таланчук відбув потягом до Одеси.

— Ілюзій щодо результатів виборів у мене немає, — зазначив Петро Михайлович. — Але певен, що своєю участю в передвиборчій боротьбі мені вдасться привернути увагу до потреб і проблем освіти, без якої нічого путнього у нашій державі ми не зробимо.

Також Петро Таланчук переконаний, що коли не пощастить «повернути дишло економіки в потрібному напрямку, то народ вибухне». Щоб цього не сталося, маємо «пересіяти проблеми», відібрати найважливіші і під пильним оком Президента взятися за їх розв'язання.

— Я вважаю, — зазначив кандидат, — що за два роки Україну можна забезпечити хорошими харчами, а за три — навести більш-менш нормальний порядок. З допомогою і тих же командно-адміністративних методів.

Іван Плющ у трудових колективах

Іван Плющ завершив виборчу кампанію на Харківщині. За кого проголосують харків'яни — питання відкрите. Але судячи з результатів соціологічних опитувань, проведених днями серед жителів міста, у «колишніх» небагато шансів увійти двічі в одну й ту ж річку.

Колишній «директор» Верховної Ради (саме так І.Плющ себе називає) і нинішній кандидат у Президенти України перші два дні цього тижня провів у трудових колективах.Харківщини. Керувати парламентом, зізнався Іван Степанович на одній із зустрічей, було нелегко. Але провести успішну передвиборчу кампанію, схилити на свій бік строкату публіку, яка вже не боїться задавати начальству гострі запитання, донести свої думки і помисли до розуму і серця кожного виборця, — ще важче.

За досить короткий час Іван Плющ відвідав майже половину областей України, виступив десятки разів на місцевих телеканалах, побував у сотнях трудових колективів, відповів на тисячі запитань. Так що не просто нині заслужити шапку Мономаха.

На запитання, з якою метою він вступив у передвиборчу боротьбу, І.Плющ відповів недвозначно: «У нас є всі можливості створити в Україні такі виробничі умови, щоб робітники заводів, працівники сіл відчули переміни на краще вже через рік».

Леонід Кучма на Черкащині

Кандидат у Президенти України Л.Кучма виступив із передвиборчою програмою перед сільськими трудівниками Драбівщини, колективу виробничого об'єднання «Темп», на велелюдній зустрічі з черкащанами в обласному драматичному театру імені Шевченка. Увечері кандидат у Президенти дав прес-конференцію, спілкувався з виборцями у прямому телефірі. Засуджуючи політику керівників-держави, спрямовану на «самоізоляцію України», він підтвердив свою позицію щодо зняття всіх митних кордонів і якнайширшої інтеграції з країнами СНД, насамперед з Росією.

Парламентська хроніка

ГРІМ БЕЗ «ДОЩУ»

Денне і вечірнє засідання 14 червня

Виконувачу обов'язків Прем'єр-міністра Юхиму Звягільському довелося більш як годину відповідати на запитання народних депутатів щодо кризового стану економіки України. І всіх їх, так би мовити, ставили під критичним кутом зору, а іноді запитання нагадували виступи. Бо чимало депутатів вирішили дати нищівну оцінку як тому, що відбувається в державі, так і роботі Кабінету міністрів.

Зокрема, народний депутат Паламарчук, не вдаючись до дипломатії, одразу ж заявив, що розцінює виступ Юхима Звягільського як спробу ввести в оману народних депутатів і народ України. Можливо, Юхим Леонідович обрав таку тактику, чи, можливо, у нього така манера відповідей, але кожна з них займала стільки часу, що Голова Верховної Ради України Олександр Мороз не витримався і попрохав виконувача обов'язків Прем'єр-міністра скорочувати свої відповіді. Адже за півгодини лише три депутати змогли поставити запитання. У той же час біля мікрофонів вишикувалися чималі черги.

Багато хто з парламентаріїв, і зокрема народний депутат Самофалов, вважають, що ті, хто готував доповідь Юхимові Звягільському, або прикрасили дійсний стан справ в економіці, або просто не знають його. На запитання народного депутата Степанова, яких заходів вживе уряд для виправлення становища у вугільній галузі, де обсяги видобутку вугілля впали до рівня 1955 року, а продуктивність праці — до рівня 1935-го, доповідач відповів, що тяжке становище не лише в цій галузі, а й загалом в Україні.

Народний депутат Кочерга адресував репліку конкретно головуючому. На його думку, Кабінетові міністрів слід було належно підготуватися до звіту з тим, щоб депутати Верховної Ради мали перед собою реальну картину стану справ в економіці і, виходячи з неї, планували дії на майбутнє. Однак, вважає парламентарій, жодної чіткості у доповіді, як і у відповідях на запитання, немає.

Не обминули народні депутати і такої наболілої проблеми, як взаєморозрахунки з селом за сільгосппродукцію. Проте й тут, як свідчить відповідь доповідача, хорошого чекати нічого. Мовляв, грошей немає — і крапка. Таке саме становище і з забезпеченням медикаментами. Одне слово, скрізь — дірки, а латати їх нічим. Це, звичайно, не подобається нікому. Тому з ініціативи депутатів було запропоновано проект постанови, у якій економічну політику Президента України, яку він здійснював через підпорядковані йому уряди, визнати як антиконституційну й антинародну. Але після наполягання Голови Верховної Ради Олександра Мороза і відповідної аргументації проект постанови відхилили, а інформацію Юхима Звягільського взяли до відома. Отже з грому, який прогримів над керівниками виконавчої влади, «дощу» так і не було.

Потім народні депутати приступили до розгляду питання «Про внесення змін і доповнень до Законів про формування місцевих органів влади і самоврядування, про вибори депутатів, голів сільських і селищних Рад, районних і міських, районних у містах і обласних Рад». Після тривалих дебатів поправки було прийнято.

Василь ТУГЛУК.

Інтерв'ю в кулуарах

На думку народного депутата, віце-прем'єр-міністра Миколи ЖУЛИНСЬКОГО, ситуація в економіці України нагадує віз, який тягнуть під гору стомлені коні. Віз не можна витягнути, але й неприпустимо скотити, тому погонич підкладає підпори. Щоб зійти на гору, треба шукати іншу силу — потужнішу. Та кажуть, що коней на переправі не міняють. Чи вчасно напередодні президентських виборів обирати Прем'єр-міністра?

Валерій ЧЕРЕП, народний депутат, група «Центр»:

— Як на мене, давно слід обрати Прем'єр-міністра, бо невизначеність у керівництві урядом спричиняє невизначеність у політиці уряду. Те, що ми підійшли до цієї проблеми, навіть напередодні виборів, вважаю правильним. Вибори можуть затягнутися, а уряд повинен працювати. Нинішній уряд зумів виробити певні механізми, котрі у подальшому, можливо, допоможуть стабілізувати економіку України.

Сергій ГОЛОВАТИЙ, народний депутат, група «Реформи»:

— Сьогодні не варто обирати Прем'єр-міністра. Це одна з тих політичних ігор, які характерні для України. Оскільки пропонувати Прем'єра — конституційне право Президента України, то обирати Прем'єра за кілька днів до виборів самого Президента — безглуздя.

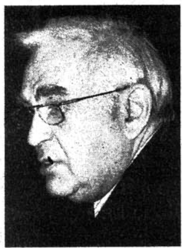
Петро СИМОНЕНКО, народний депутат, фракція «Комуністи України»:

— Ім'я майбутнього Прем'єр-міністра вже назвав Президент: Віталій Масол. Те, що три роки тому його зняли з цієї посади, не робить честі тим, хто його знімав. Не можна кожної голодовки студентів знімати прем'єр-міністрів.

Звіт виконуючого обов'язки Прем'єр-міністра Ю. Звягільського відтворює позицію суто Кабінету міністрів, у реальному житті — криза поглиблюється. Тому сьогодні необхідні: виважена політика, певне керування економікою (пригадайте планову індустріалізацію 30-х років), тимчасове припинення приватизації.

Записала Наталя ФІЛІПЧУК.

Якщо ми знову вдамося в крайнощі, то нас чекають потрясіння більші

З доповіді в.о. Прем'єр-міністра України Ю. Звягільського на сесії Верховної Ради 14 червня 1994 року

Про запобігання продовольчій кризі, допомогу сільському господарству в збиранні пізніх культур та проведенні весняно-польових робіт

Для завершення збирання врожаю восени було вишукано 2,3 трильйона карбованців кредитів і 6,6 трильйона з бюджету. Для розрахунків з виробниками за здані державі цукрові буряки виділено 417 тисяч тонн цукру на 2,6 трильйона карбованців.

На цей рік установлено новий порядок формування продовольчих ресурсів. Держконтракт на зерно, цукрові буряки та олійні культури фінансують з бюджету на обсяг поставок до держресурсів. Держзамовлення встановлюють лише на продукцію, що її доставляють до централізованих фондів. Пально-мастильні матеріали, техніку, запчастини, міндобрива, засоби захисту рослин, які закуповують централізовано за фіксованими цінами за рахунок бюджету, видають господарствам авансом під законтрактовану продукцію майбутнього врожаю.

Про подолання енергетичної кризи

Щоб забезпечити електростанції та інших споживачів вугіллям, мазутом, газом, ядерним паливом, практично щодня вишукували кошти у валюті.

За дев'ять місяців електростанціям доставлено понад завдання більш як 5 мільйонів тонн вугілля. Нині щодоби електростанціям відвантажують по 30—40 тисяч тонн вугілля понад план. За 5 місяців цього року видобуто 1,8 мільйона тонн нафти й конденсату, 7,7 мільярда кубометрів газу. За імпортом одержано 32 мільярди кубометрів газу й 4,5 мільйона тонн нафти. Заборгованість «Газпромові» Росії перевищила 800 мільйонів доларів.

Про цінову, бюджетну, кредитну й податкову політику

З грудня, передбачивши всі можливі заходи щодо соціального захисту населення, уряд припинив дотації продовольчих товарів. Зафіксовано лише оптово-відпускну ціну на цукор. Ціни на хліб, борошно, продукти для дитячого харчування регулюються граничним рівнем рентабельності. Для стримування оптових цін обмежено нормативи рентабельності та граничний рівень торговельних і постачально-збутових надбавок. Усебічне стримування зростання цін економічними методами має стати основною частиною економічної політики.

Інфляційний вибух напевне неминучий, якщо буде різко змінено економічну політику, яку проводить уряд. За п'ять місяців до держбюджету, бюджетів Республіки Крим і областей надійшло дві третини від розрахункового плану першого півріччя. Тимчасовий касовий розрив між планом надходження доходів і витрат у першому півріччі становив майже 40 трильйонів. На його покриття від НБУ одержано 26,6 трильйона кредитів.

Запропоновано ввести податок на прибуток замість податку на доходи підприємств і організацій, податки на майно підприємств, організацій і нерухомість громадян, зменшити ставки на ПДВ; знизити ставки акцизу на горілку, вина, тютюнові вироби, кольорові телевізори, скасувати акциз на чорно-білі телевізори.

Про валютне регулювання

Припинення діяльності валютної біржі і запровадження нового порядку валютного регулювання було зумовлене абсолютно нереальним рівнем біржового курсу. Регульований валютний курс карбованця разом з іншими антиінфляційними заходами сприяв стабілізації цін на внутрішньому ринку, зниженню темпів інфляції. Регульований курс карбованця має бути збережено.

Про соціальну політику

Тарифні ставки й оклади піднято з вересня в 2,9 і в грудні — ще в 3 рази. Середньомісячний заробіток одного працівника зріс з 81 тисячі карбованців у серпні 1993 року до 883 тисяч у квітні 1994 року. В першому кварталі у відпустках без збереження зарплати перебувало 2,2 мільйона чоловік. На 1 червня зареєстровано близько 102 тисяч чоловік, котрі офіційно отримують допомогу в зв'язку з безробіттям.

Збільшення зарплати й пенсій великою мірою залежить від подолання спаду й нарощування виробництва. Всі обіцянки, що їх давали своїм виборцям народні депутати в передвиборчих програмах, залишаться самими обіцянками, якщо не буде досягнуто стабілізації ситуації в економіці і не почнеться покращення роботи підприємств.

Про зовнішньоекономічну діяльність

Підприємства України мають торговельні стосунки з фірмами понад ста країн світу. Зареєстровано понад 2,5 тисячі спільних підприємств, 570 представництв іноземних фірм. Як і раніше, в експорті висока питома вага сировини та матеріалів.

З січня скасовано всі експортні мита; значно скорочено перелік товарів, що підлягають квотуванню та ліцензуванню; скасовано спеціальні дозволи на експорт чорних металів, вугілля, мінеральних добрив, деяких продуктів хімії. З квітня звільнено від ПДВ імпортовану для власного виробництва сировину, матеріали, комплектувальні, обладнання і енергоресурси для сільського господарства. У травні звільнено від увізного мита понад 150 видів критичного імпорту.

Про зміни форм власності та структурну перебудову економіки

Уже зареєстровано близько 500 акціонерних товариств, приватизовано майже три тисячі об'єктів загальнодержавної власності. Розпочато приватизацію великих підприємств — Новокраматорського машинобудівного, Крюківського вагоноремонтного, Одеського припортового, Херсонського комбайнового заводів та інших. Структурна перебудова ведеться за такими напрямами: розвиток паливно-енергетичного та агропромислового комплексів; ресурсозбереження; житлове будівництво; нарощування випуску споживчих товарів; розвиток транспорту і зв'язку; охорона навколишнього середовища.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про Тимчасове положення про Національну раду з питань телебачення і радіомовлення

З метою визначення правових засад діяльності Національної ради з питань телебачення і радіомовлення **постановляю:**

Затвердити Тимчасове положення про Національну раду з питань телебачення і радіомовлення, яке є чинним до вирішення питання в установленому порядку.

Президент України Л.КРАВЧУК.

м.Київ, 3 червня 1994 року.

ТИМЧАСОВЕ ПОЛОЖЕННЯ

ПРО НАЦІОНАЛЬНУ РАДУ З ПИТАНЬ ТЕЛЕБАЧЕННЯ І РАДІОМОВЛЕННЯ

1. Національна рада з питань телебачення і радіомовлення (далі — Національна рада) є позавідомчим державним органом, підзвітним Верховній Раді України.

Національна рада забезпечує реалізацію державної політики щодо телебачення і радіомовлення, додержання законодавства України та здійснення контролю у цій галузі.

2. Національна рада у своїй діяльності керується Конституцією і законами України, постановами Верховної Ради України, указами і розпорядженнями Президента України, постановами Кабінету Міністрів України, іншими актами законодавства України, міжнародними договорами України та цим Тимчасовим положенням.

3. Основними завданнями Національної ради є:

реалізація державної політики щодо телебачення і радіомовлення, розробка єдиної концепції розвитку телерадіоінформаційного простору України;

контроль за додержанням законодавства у діяльності телерадіоорганізацій;

забезпечення у діяльності телерадіоорганізацій додержання інтересів телеглядачів і радіослухачів, захисту загальнонаціональних інтересів, розповсюдження культурних цінностей.

4. Національна рада відповідно до покладених на неї завдань:

координує розробку єдиної концепції розвитку телерадіоінформаційного простору України та бере участь у її реалізації;

здійснює контроль за раціональним використанням ресурсу частот;

видає телерадіоорганізаціям на конкурсній основі ліцензії на право використання каналів мовлення та часу мовлення, організовує перевірку діяльності телерадіоорганізацій щодо умов та порядку використання каналів мовлення;

веде Державний реєстр телерадіоорганізацій України, створює банк даних про них;

контролює додержання телерадіоорганізаціями законодавства України у галузі телебачення і радіомовлення та умов, передбачених ліцензіями; у разі порушення телерадіоорганізаціями законодавства або умов ліцензій застосовує попередження, штрафні санкції, тимчасово зупиняє дію ліцензії, анулює ліцензію відповідно до законодавства України;

заслуховує щорічно звіти державних телерадіоорганізацій;

визначає порядок використання каналів мовлення, порядок мовлення з використанням супутників;

дає згоду на здійснення іноземного інвестування телерадіоорганізацій та контролює його;

визначає правила формування та зберігання тимчасового архіву телерадіопередач;

бере участь в укладенні міжнародних договорів України з питань телебачення і радіомовлення, співробітництва телерадіоорганізацій, забезпечує виконання зобов'язань, взятих за такими міжнародними договорами;

узагальнює практику застосування законодавства з питань, що входять до її компетенції, розробляє пропозиції щодо його вдосконалення та вносить їх в установленому порядку до відповідних органів державної влади;

подає щорічний звіт про свою діяльність Верховній Раді України та забезпечує його публікацію у пресі;

надає консультативну допомогу юридичним особам і громадянам з питань, що належать до її компетенції.

5. Національна рада має право:

одержувати від міністерств та інших центральних органів державної виконавчої влади, місцевих органів державної виконавчої влади, органів місцевого та регіонального самоврядування, телерадіоорганізацій інформацію, документи і матеріали, необхідні для її діяльності;

створювати робочі групи з членів Національної ради для підготовки проектів рішень з питань, віднесених до компетенції Національної ради, групи експертів, консультантів із залученням на договірній основі вчених і фахівців, у тому числі з іноземних держав, для виконання завдань, покладених на Національну раду.

6. Національна рада у своїй діяльності взаємодіє з центральними та місцевими органами державної виконавчої влади, органами місцевого та регіонального самоврядування, а також відповідними органами іноземних держав.

7. Національну раду очолює голова, який має двох заступників.

Голову Національної ради та його заступників обирає Національна рада зі свого складу простою більшістю голосів.

Голова Національної ради розподіляє обов'язки між заступниками та визначає повноваження структурних підрозділів Національної ради.

Голова Національної ради несе персональну відповідальність за виконання покладених на Національну раду завдань і здійснення своїх функцій, встановлює ступінь відповідальності своїх заступників та керівників підрозділів.

Голова Національної ради та його заступники працюють на професійній основі, члени Національної ради — на громадських засадах.

8. Формою роботи Національної ради є засідання. На засіданнях Національної ради, які проводять не менш як раз на місяць, розглядають питання її діяльності.

Виключно на засіданнях Національної ради розглядають питання:

щодо проектів законів та інших актів законодавства, які у встановленому порядку подаються до Верховної Ради України, Президента України та Кабінету Міністрів України;

затвердження щорічного звіту про діяльність Національної ради;

видання ліцензій на право використання каналів мовлення та часу мовлення;

застосування попереджень, штрафних санкцій, тимчасового зупинення дії ліцензій і анулювання їх у разі порушення телерадіоорганізаціями законодавства України, умов ліцензій;

планування роботи Національної ради;

затвердження штатного розпису центрального апарату та положень про його структурні підрозділи.

Позачергові засідання проводять за рішенням Голови Національної ради або на вимогу не менш як двох членів Національної ради.

Засідання Національної ради є правомочним, якщо на ньому присутні дві треті складу Національної ради.

Рішення Національної ради вважається прийнятим, якщо за нього віддано більшість голосів від складу Національної ради.

9. Національна рада у межах своєї компетенції приймає на основі та на виконання законодавства України рішення, організовує та контролює їх реалізацію.

Національна рада у разі потреби видає разом з центральними та місцевими органами державної виконавчої влади спільні акти.

Рішення Національної ради, прийняті у межах її повноважень, є обов'язковими для центральних і місцевих органів державної виконавчої влади, підприємств, установ, організацій та громадян.

10. Граничну чисельність і фонд оплати праці працівників центрального апарату Національної ради затверджує Кабінет Міністрів України.

Структуру центрального апарату Національної ради затверджує Віце-прем'єр-міністр України.

11. Національна рада є юридичною особою, має самостійний баланс, рахунки в установах банків, печатку з зображенням Державного герба України та своїм найменуванням.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про День медичного працівника

На підтримку ініціативи працівників установ і закладів охорони здоров'я України **постановляю:**

Установити в Україні професійне свято працівників галузі охорони здоров'я — День медичного працівника, яке відзначати щорічно у третю неділю червня.

Президент України Л.КРАВЧУК.

м.Київ, 3 червня 1994 року.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Декрету Кабінету Міністрів України «Про режим іноземного інвестування»

Верховна Рада України **постановляє:**

Внести до Декрету Кабінету Міністрів України від 20 травня 1993 року №.55-93 «Про режим іноземного інвестування» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., №.28, ст.302) такі зміни:

у пункті 3 частини першої статті 3 слово «землі» виключити;

у пункті 3 частини першої статті 4 слова «земельні ділянки» виключити.

Статтю 42 викласти в такій редакції:

«Стаття 42. Майнові права на природні ресурси

Придбання іноземними інвесторами майнових прав на природні ресурси регулюється законодавством України».

Президент України Л.КРАВЧУК.

м.Київ, 2 лютого 1994 року.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про поширення дії Указу Президента України №112 від 25 березня 1994 року «Про заходи щодо розвитку економічного співробітництва областей України з суміжними прикордонними областями Російської Федерації» на Запорізьку обласну державну адміністрацію

З метою сприяння економічному співробітництву Запорізької області із суміжними прикордонними областями Росії поширити дію Указу Президента України №112 від 25 березня 1994 року «Про заходи щодо розвитку економічного співробітництва областей України з суміжними прикордонними областями Російської Федерації» на Запорізьку обласну державну адміністрацію.

Президент України Л.КРАВЧУК.

м.Київ, 9 червня 1994 року.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про заходи щодо розвитку економічного співробітництва областей України з суміжними областями Республіки Білорусь і адміністративно-територіальними одиницями Республіки Молдова

З метою розширення співробітництва областей України, суміжних з областями Республіки Білорусь і адміністративно-територіальними одиницями Республіки Молдова, та сприяння розвиткові їх економічних відносин **постановляю:**

1. Кабінету Міністрів України:

— підготувати у місячний строк проекти угод між урядом України та урядами Республіки Білорусь і Республіки Молдова про співробітництво прикордонних регіонів та ініціювати переговори щодо укладення цих Угод;

— розробити за участю Вінницької, Волинської, Житомирської, Київської, Рівненської, Одеської, Чернівецької та Чернігівської обласних державних адміністрацій нормативні акти щодо правового регулювання відносин цих регіонів з Республікою Білорусь і Республікою Молдова та затвердити їх у місячний строк.

2. Поширити чинність статей 2 і 3 Указу Президента України від 25 березня 1994 року № 112 «Про заходи щодо розвитку економічного співробітництва областей України з суміжними прикордонними областями Російської Федерації» на правовідносини у галузі економічного співробітництва областей України, зазначених у статті 1 цього Указу, з суміжними областями Республіки Білорусь і адміністративно-територіальними одиницями Республіки Молдова.

Президент України Л.КРАВЧУК.

м.Київ, 3 червня 1994 року.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про Державний заслужений академічний симфонічний оркестр України

З метою дальшого розвитку творчого потенціалу Державного заслуженого академічного симфонічного оркестру України та враховуючи його вагомий внесок у розвиток музичного мистецтва, пропаганду культурної спадщини народу України, **постановляю:**

1. Надати Державному заслуженому академічному симфонічному оркестру України статус національного та іменувати його Національний симфонічний оркестр України.

Підпорядкувати зазначений оркестр Міністерству культури України.

2. Кабінету Міністрів України забезпечити фінансування творчо-виробничої діяльності Національного симфонічного оркестру України з Державного бюджету України та зберегти раніше встановлені надбавки до заробітної плати працівникам оркестру на рівні провідних художніх колективів.

3. Міністерству культури України затвердити у місячний строк Положення про Національний симфонічний оркестр України.

Президент України Л.КРАВЧУК.

м.Київ, 3 червня 1994 року.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про створення Історико-культурного центру в місті Умані Черкаської області

Враховуючи численні звернення іудейської релігійної громади брацлавських хасидів міста Умані Черкаської області та підтримуючи ініціативу виконавчого комітету Уманської міської Ради народних депутатів, **постановляю:**

1. Створити Історико-культурний центр на місці поховання духовного лідера брацлавських хасидів цадика Нахмана у місті Умані Черкаської області (далі — Центр).

2. Рекомендувати Уманській міській Раді народних депутатів надати Центру у користування землі, віднесені її рішенням до категорії історико-культурного призначення, а також вирішити в установленому порядку питання про відселення громадян з будинку, що знаходиться на цих землях.

3. Кабінету Міністрів України надати допомогу Уманській міській Раді народних депутатів у створенні Центру.

Президент України Л.КРАВЧУК.

м.Київ, 7 червня 1994 року.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про нагородження Почесною відзнакою Президента України

За видатний особистий внесок у розвиток вітчизняної науки, створення систем керування ракетно-космічними комплексами **постановляю:**

Нагородити Почесною відзнакою Президента України генерального директора — генерального конструктора державного підприємства «Науково-виробниче об'єднання «Хартрон» АЙЗЕНБЕРГА Якова Єйновича.

Президент України Л.КРАВЧУК.

м.Київ, 9 червня 1994 року.

РОССИЙСКАЯ ГАЗЕТА

Границы, разделившие бывшие союзные республики, а ныне независимые государства, раздробили прежде единое информационное пространство. Узнать о событиях, происходящих в так называемом ближнем и даже ближайшем зарубежье, стало не так просто. Число газет, взаимопроникающих в соседние страны, резко сократилось. И читатели, и сами газетчики, по роду профессии стремящиеся к общению, испытывают информационный голод.

Вот почему редакции «Голоса Украины» и «Российской газеты» — правительственного издания России с тиражом свыше миллиона экземпляров — договорились систематически предоставлять друг другу газетную площадь, обмениваться полосами и таким способом знакомить своих читателей с жизнью сопредельных государств.

Появление подобной «газеты в газете» также даст возможность взаимозаинтересованным структурам и предприятиям двух стран восстановить нарушенные связи и наладить новые, организовать обмен информацией и даже, вполне возможно, бартерный обмен. Полосы, представляющие наши издания, могут стать своеобразным полем экономической интеграции и поэтому «Голос Украины» приглашает к сотрудничеству всех, кто ищет деловых контактов с Россией. Газеты готовы к размещению рекламы на этих страницах.

Сегодня «Российская газета» представляет читателям «Голоса Украины» первых лиц России: главу правительства и министров — внутренних дел, финансов и путей сообщения.

От первого лица

Виктор ЧЕРНОМЫРДИН, председатель правительства России:

Стране нужно собраться, найти согласие

Так где мы с вами сейчас находимся? Вопрос почти философский. Мы переживаем непростой период в экономике. На протяжении всего 1992 года нас запугали всякими катаклизмами, пугают и теперь, пытаются любой ценой раскачать лодку. Должен сказать, что сделать это с Правительством сейчас уже невозможно.

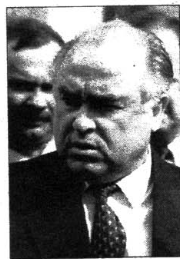
Не все мы правильно делаем, не все у нас получается, но еще раз хочу сказать, что наше Правительство работает уже как единый организм, обрело контуры такого Правительства, какое должно быть в российском государстве. Для этого потребовалось — я еще этого нигде не говорил — полтора года. Причем в труднейших условиях.

Несколько слов в целом о делах в экономике. По результатам особо хвастаться, успокаивать себя и вас я не могу, ибо обстановка непростая. Падение производства продолжается и пока не приостановлено. Это сегодня самый наш главный бич. С этими проблемами переплетаются и вопросы неплатежей. В целом же финансовая система начинает стабилизироваться. Прежде всего, удалось сдержать инфляцию. Исключая январь, мы вышли на постоянный уровень и удерживаем его. Хотя помните, сколько было разговоров, что этого не сможем, не сумеем? Можно подумать, что это за нас кто-то другой сделает. Инфляцию мы держим и будем держать в пределах, которые намечены программой Правительства в августе 1993 года.

Мы не ставим целью сегодня свести инфляцию до нуля. И нас за это критикуют. Вот тут я с критикой не соглашусь. К нулю инфляцию можно быстро привести. Если все остальное остановить: фабрики, заводы, транспорт. Этого нельзя допустить! Это просто гибель для страны. Самое тяжелое, что останавливаются те, которые не должны останавливаться, нужные для страны предприятия с современной технологией, с необходимой продукцией. Но есть и такие, которые не только нужно, а просто необходимо остановить.

Сможем ли мы обойтись без банкротств? Не сможем. Тут я хотел бы особо объяснить. Людей усиленно пугают банкротством. Кто пугает и зачем? Кто старается представить дело плоско и вульгарно — мол, ворота на замок, рабочих за ворота. Когда банкротится предприятие, оно попадает, как правило, в льготные условия: освобождается от налогов, от пошлин, на какой-то период ему дается, по сути дела, финансовая поддержка, чтобы оно могло перейти на новую продукцию. У нас много предприятий, которые построены в давние годы и отработали уже по 30—40 лет. Одним требуется сломать все вообще и новое построить, другим нужна замена технологий, оборудования, третьим надо объединиться с подобными предприятиями. Идет противодействие. Почему? Да потому, что при банкротстве обязательно меняют руководителей. И это такого страха на них нагоняет, что они готовы людей своих на дыбы поставить, лишь бы ничего не менять.

Санация нужна? Конечно. И это значит, что средства, которые предусматриваем в бюджете, пойдут на поддержку тех предприятий, без которых вообще не может работать народное хозяйство. У нас есть предприятия, так сказать, «штучные», которые нужны всем. Мы закладываем в бюджет для таких предприятий специальные статьи, есть фонды, которые должны работать на их поддержку.

Что главное сегодня? Инвестиции. Мы, можно сказать, два года как почти прекратили инвестировать в народное хозяйство. А без этого мы никогда и никуда не сможем продвинуться. Как бы трудно ни было, еще больше надо поднажаться, но инвестиционные процессы необходимо оживить.

О проблемах села. Мы сейчас вносим поправки в бюджет, прибавляем средства на развитие АПК, ибо нет другого пути. Селу всегда было трудно, а сегодня трудно как никогда. Поэтому будем направлять часть средств, даже минуя кредиты, то есть, по сути, давать субсидии без всяких процентов для того, чтобы поддержать аграрную сферу на этом этапе.

Вопрос, который волнует всех, — где же мы все-таки находимся? Я так понимаю, да и расчеты показывают, что мы вышли на нижнюю отметку кризисного падения. Но уже почувствовали твердую землю под ногами. Сейчас нужно правильно опереться и оттолкнуться, чтобы затем начать подниматься. И мы в состоянии сделать это, потому что и сегодня у России сохранился очень немалый потенциал. Она и сегодня страна отнюдь не бедная.

Мы постепенно расплачиваемся по долгам, второй год ни у кого ничего не просим, а только хотим, чтобы условия для России на мировом рынке были не унизительные, а равные, как для любого другого государства. Главное условие, которое мы везде отстаиваем, — чтобы не держали нас в прихожей мирового рынка как бедных родственников. Нам есть чем торговать, у нас есть конкурентоспособная продукция. И это не только сырьевые товары! У нас есть и металл, и металлопродукция, и станки, и наработки по космическим программам, по атомной энергетике, по ядерным делам, где мы можем конкурировать. Но нас держат.

Теперь о деньгах. Что ни говори, а рубль состоялся. Может быть, для нас это не так заметно, но если сравнить с тем, что происходит в соседних странах СНГ, то увидим, что наша жесткая линия результат дала и дает. От рубля уже не бегут. Вот впервые мы увидели и по данным Госкомстата, и по банковской статистике, что рубли начали накапливать, откладывать.

Мне уже приходилось объяснять, может, повторюсь. Можно отпустить финансовый зажим, смягчить денежно-кредитную политику, напечатать больше денег, пополнить оборотные средства предприятий, сделать взаимозачеты, но так мы опять будем уподобляться изображать бег на месте, поддерживая всех без разбора. А нам не нужны все подряд! Нам не нужна рыхлая и посредственная страна — вот чего не хотят некоторые понять, заталкивая в старое болото всеобщего иждивенчества и безответственности. Конечно, в России должен быть эффективный оборонный комплекс, должна быть современная, мирового уровня промышленность, которая производила бы продукцию, конкурентную на любом рынке. Россия не может по истории своей, по всему своему укладу быть страной слаборазвитой, готовой кормиться с чужих рук. Поэтому и не может быть больше у нас рыхлой политики: всем давать и всех поддерживать.

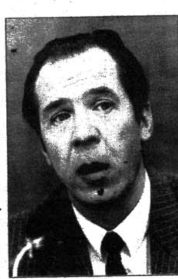
Проблема общегосударственная — это борьба с преступностью. Соответствующая федеральная программа, которая недавно утверждена Президентом, должна быть выполнена. Стараемся все, что по ней в бюджете заложено, отдать. И будем отдавать максимум, ибо народ нас уже не понимает. То, что на улицу нельзя выйти, что в поезде нельзя проехать, что в метро нельзя спуститься, — это просто непозволительно. Роль государства здесь наипервейшая. Конечно, не все и от правоохранительных органов зависит. Это беда, с которой справляться надо всем миром, в том числе и прессе принимать более активное участие.

Сегодня мы начинаем переламывать те негативные тенденции, которыми отмечено развитие страны в последние два—три года. И мы их переломим, но нужно терпение во имя страны, во имя детей, чтобы они не попали в унизительное положение. Выпало лихо на нашу долю, нам и терпеть, нам и отвечать. Выдюжим, тогда легче будет всему народу. И мы прорвемся. Не можем не прорваться. Не имеем такого права. И никакой другой точки зрения я сегодня не приемлю.

Виктор ЕРИН, министр внутренних дел России:

Заказные убийства ставят на поток

— В последнее время участились заказные убийства. Какая здесь статистика и что стоит за цифрами?

— До середины 80-х годов с подобным явлением (за исключением единичных случаев убийства жены по заказу мужа или наоборот) мы фактически не сталкивались. Оно стало реальностью с появлением, во-первых, заказчиков, способных заплатить значительные суммы за реализацию преступного замысла, и, во-вторых, людей (нередко имеющих необходимый боевой опыт), психологически готовых за деньги исполнить любой, самый грязный заказ.

Анализ свидетельствует, что за последние два года участились факты убийств преступниками по найму. Если в 1992 году их было зарегистрировано около ста, то в 1993 году — в два с половиной раза больше.

В феврале текущего года в Санкт-Петербурге сотрудники милиции задержали двух наемных убийц, прибывших из Таджикистана. Их нанял предприниматель, страдавший от рэкетиров, для расправы со своими обидчиками. Киллеры расстреляли из автоматов семь человек. Убийцы арестованы, но преступником стал и предприниматель, заказавший расправу.

Управлением по организованной преступности при МВД Удмуртской Республики была доказана причастность к совершению более 30 заказных убийств некоего Б. Он был объявлен в розыск. Однако многочисленные заказчики узнали об этом и, боясь разоблачений, расправились с ним сами. С пулей в затылке он был найден в лесу, а при нем — пистолет, из которого он убивал.

Подобные примеры можно продолжить, но важнее другое. Анализ показывает: основная часть заказных убийств совершена из-за конфликтных отношений в сфере коммерческой и финансовой деятельности, возникающих в борьбе за рынки сбыта, зону влияния и по другим корыстным мотивам.

— В прессе появились цифры: за 3 месяца совершено 30000 убийств. МВД обвиняется в бездействии. Что вы могли бы сказать по этому поводу?

— Обвинять МВД — дело хорошо знакомое, а для многих и привычное. При этом, правда, забывают, что не система МВД порождает преступность. Она — производное отношений в обществе, его болезней.

Что касается приведенных цифр, то скажу: они не соответствуют действительности. За первый квартал зарегистрировано 7581 убийство и покушение на него. 4659 из них, или 75 процентов, раскрыто усилиями милиции. Три из каждых четырех убийц задержаны. Весомый и конкретный результат.

Проводимые МВД России комплексные операции «Сигнал», «Арсенал» дают определенные результаты. Мы изъяли значительное количество оружия и боеприпасов, предотвратив тем самым не одно опасное преступление.

Мы требуем от сотрудников в экстремальных ситуациях действовать жестко и бескомпромиссно, применять на законных основаниях оружие и спецсредства. В прошлом году милиция применяла оружие 2739 раз, 1561 преступник был ранен, 376 — убиты.

В 1993 году прирост убийств составлял около 50 процентов, ныне — менее 9 процентов. Впервые за несколько лет в 28 российских регионах сократилось число убийств. Принятыми совместно со следственными подразделениями прокуратуры мерами за три месяца закончено расследование более 4,7 тысячи дел об убийствах, находившихся в производстве. По 29 процентам из оставшихся дел уже есть обвиняемые, и дела на них будут переданы в суд.

— Что и кто мешает милиции бороться с преступностью?

— Если говорить кратко — прежде всего недостатки в существующей правовой базе, элементы несогласованности в реализации единой правовой политики. Уголовные законы должны быть разящими, не жестокими, но эффективно нейтрализующими преступную активность.

Милиция устала ждать новые законы, отражающие реалии сегодняшних общественных отношений. Не случайно в последнее время субъекты Федерации стали издавать свои правовые акты. Опыт их применения в Татарстане, Башкортостане, Мордовии показал не только эффективность, но и выявил любопытное явление: уловив изменения правового климата, преступники начали активно «эмигрировать» за пределы республик.

Беседу вел
Владимир КЛИМОВ.

Сергей ДУБИНИН, министр финансов РФ:

Если сдержим инфляцию, к нам двинется крупный капитал

— Сергей Константинович, что происходит с проектом бюджета на 1994 год? С большим скрипом и невероятными приключениями прошел он первое чтение в Госдуме.

— Мы и не рассчитывали на тишь и гладь. Предполагали, что дискуссия будет острой. Вопрос не в каких-то частных упущениях и недоработках. Все сложнее. Любой бюджет выражает определенную экономическую политику. Вне ее он не существует. А то, что у нынешнего экономического курса достаточно оппонентов в разных партиях и фракциях нижней палаты парламента и они используют полемику по бюджету для опровержения предложенной стратегии, догадаться было нетрудно. В принципе это нормально.

— Минфин упрекают в завышении доходных статей бюджета.

— Пока не собраны живые деньги, всякие рассуждения о доходной части носят оценочный характер. Я все же думаю, мы не оторвались от земли. Расчет тут такой. В прошлом году в среднем мы собрали в бюджет в виде налогов 10 процентов валового внутреннего продукта России. В этом, если придерживаться прежней структуры и убрать то, что мы собираемся дополнительно мобилизовать в федеральный бюджет, планируется 10,6 процента. Разница, как видите, небольшая.

Проблемы пришли оттуда, откуда мы их меньше всего ждали. И связаны они, как ни странно, с победой на фронте борьбы с инфляцией. Вы знаете, в феврале она снизилась до 10 процентов, в марте — до 8,5. Где-то в этих пределах осталась в апреле и мае. Это значит, что рост валового продукта, доходов и всего остального в номинальном исчислении пойдет в меньшем темпе, чем предусматривал бюджет.

— У нас куда ни кинь — всюду клин. Ни на что не хватает денег. И в то же время 15—20 млрд. долларов ежегодно оседает в западных банках. Вас это не тревожит? Или уже привыкли?

— Тревожит. Но что вы предлагаете? Существует лицензирование вывоза валютных ресурсов, размещения их за границей. Есть федеральная служба по валютному и экспортному контролю, которая призвана отслеживать эти процессы, выискивать криминал. По части административных запретов сделано едва ли не все возможное. Но пока не будет выгоднее ввозить капитал, чем вывозить его из страны, нам эти денежные потоки вспять не повернуть.

— Но ведь в России выгодно хранить на банковских депозитах иностранную валюту. Никто в мире 36 процентов годовых, как у нас, за нее не дает.

— Ну, допустим на минуту, что вы — коммерсант. Заработали миллион долларов. Что вы с ним здесь будете делать? Положите в банк под 36 процентов — неинтересно и небезопасно к тому же. Приобрести что-то реальное из собственности нельзя. Известная наша нефтяная компания «Лукойл» покупает сеть розничных магазинов в Турции. Почему не в России? У нас нет сети. У нас есть один магазин, второй, третий... А им неинтересно бегать и скупать торговые точки поодиночке. Когда у любого россиянина появится возможность открыть магазин в России, когда он сможет приобрести все, что ему нужно, вот тогда капитал будет работать и у нас, а не только в Германии и Швейцарии.

Ваучерная приватизация, кроме известных плюсов, к сожалению, имеет и свои минусы. Едва ли не самый большой — за деньги ничего нельзя приобрести. У нас практически все банки в Москве расположены в арендуемых помещениях. Они даже офис себе не могут купить. Где это видано?

Я согласен, у нас идет крупный отток капитала. Но, как ни странно, с середины прошлого года и приток тоже, только в скрытой, наличной форме, которая трудно регистрируется. Тем не менее, по оценкам Центробанка, импорт такого капитала составил в прошлом году от 5 до 7 миллиардов долларов.

— Это реакция на те самые 36 процентов?

— Я понимаю так: наиболее подвижные, рисковые капиталы к нам уже пошли.

— Но что получается: инфляцию зажали — и производство стало буквально задыхаться. Вы не видите тут связи?

— Связь, конечно, есть. Любая страна, которая подавляет у себя высокую инфляцию, вынуждена расплачиваться за это спадом производства. Мы за неполные два с половиной года реформ пытаемся второй раз ощутимо сбить инфляцию. Сначала — в середине 1992 года. И вот сейчас. И всякий раз снижение инфляции сопровождается спадом промышленности. Причем, если мы начнем стимулировать производство, то это еще не значит, что оно непременно поднимется. Возможно, случится так, как осенью 1992 года, когда производство стабилизировалось на 3—4 месяца на прежнем низком уровне. А может быть и хуже: оно продолжит потихонечку падать, мы снова, поддерживая промышленность, разгоним инфляцию. И не на шутку. Есть расчеты — они показывают, что для остановки спада производства потребуется денежная накачка, которая приведет к инфляции в 50 процентов в месяц.

Вообще классический рецепт экономической стабилизации — подавить инфляцию один раз и быстро. И заплатить снижением производства в один раз.

— У нас что-то похожее возможно.

— Теоретически — да. Мы могли бы победить инфляцию в течение квартала. Скажем, довести ее до 3 процентов в месяц. Рецепты здесь достаточно известные. Для начала не занимать деньги в Центробанке. Но многие предприятия не успели бы тогда приспособиться к новой для них реальности. Большой кусок экономики просто бы разрушился. Поэтому мы вынуждены двигаться постепенно: 10, 8, 7 процентов инфляции. Чтобы дать промышленности время переориентироваться и что-то сделать. Но я замечаю, что многие директора надеются на другое, они ходят по кабинетам Минфина, Совмина, Кремля и выпрашивают себе поблажек. Я могу сказать совершенно ответственно: их предприятия обречены.

— Но существуют естественные монополии — железная дорога, электроэнергетика, газ. Как быть с ними?

— Здесь не обойтись без системы государственного регулирования. С моей точки зрения, никто так беззастенчиво не использует свое монопольное положение, как энергетики в лице РАО «ЕЭС России». Когда в одной области тариф устанавливается один, а в соседней — другой, отличающийся в разы, то как это называется? Такого нет ни в одной стране мира. Причем самую дешевую электроэнергию, производимую атомными электростанциями, они не берут в сеть, чтобы не портить себе показатели.

Геннадий ФАДЕЕВ, министр путей сообщения России:

ВСЕХ НАС СОЕДИНЯЮТ ДОРОГИ

Говорят, в эпоху смены экономических и политических вех ротация кадров в правительствах, а то и в целых кабинетах — вещь обычная. Значит, есть все основания зачислить Геннадия Фадеева к старожилам на своем министерском посту. Он возглавил Министерство путей сообщения России с первых дней его образования.

— Раньше в отпускную пору на железной дороге была одна проблема — достать билет, теперь многих обуревает сомнение: а стоит ли куда-то ехать, ведь совершенно неизвестно, во что это тебе обойдется. Даже место для отдыха люди подбирают поближе к дому.

— Понимаю, все дорожает. Цены на пассажирские поезда в этом году поднимались уже дважды: 15 января — в 2,5 раза, 5 апреля — вдвое. Но не все знают: даже после этого они остаются убыточными. Более 60 процентов затрат, связанных с пассажирским транспортом, покрывается за счет грузовых перевозок. По итогам первого квартала они нам принесли более 600 миллионов рублей убытков.

Во многих странах проезд в пассажирском железнодорожном транспорте дотируется государством. Как-то с журналистами мы подсчитали, на какую сумму. Получилось 6,6 доллара на пассажира. А мы в год перевозим 2 миллиарда 300 миллионов. Перемножьте одно на другое, и выйдет цифра, несоизмеримая с нашим сегодняшним бюджетом.

Так вот, по тому графику билет от Москвы до Владивостока стоил бы сейчас около миллиона рублей. При наших заработках не каждому по карману. На авиарейсы еще дороже. И потому люди опустились на землю. В прошлом году в целом по России пассажирские перевозки выросли на 7,6 процента, а от Урала до Дальнего Востока — в полтора раза. Интересно, как изменилось соотношение железнодорожных и авиапассажиров. Раньше оно было 1:3, теперь стало обратным 3:1. Как во всем мире.

— Зато уж на грузовых перевозках вы отыграетесь.

— Это миф, будто железнодорожники держат солидные подкожные. Я вам назову такие цифры. В 1991 году на фонд оплаты труда приходился 31 процент наших издержек, а сейчас в сопоставимых ценах — 26 процентов. Конечно, чудовищно вздорожали затраты на электроэнергию.

— Тем не менее, резкое удорожание грузовых перевозок поставило многих ваших традиционных клиентов «на уши». Тот же кузбасский уголь отныне невыгодно отправлять на экспорт — он стал баснословно дорог.

— Да, теперь надо все взвешивать и просчитывать. Если от дальних перевозок нам не уйти, пусть государство проявляет разумный протекционизм тем предприятиям, которые считает нужным поддерживать. Скажем, дотируют высокосортные экспортные или коксующиеся угли. Но искусственно удешевлять грузовые тарифы ни в коем случае нельзя: снова попадем в королевство кривых зеркал.

— Легко сказать — дотировать, а где взять средства?

— В октябре на Совмине я предложил заморозить цены на грузовые перевозки при условии, что то же самое сделают министерства и ведомства, которые поставляют что-то железнодорожному транспорту.

— И что же?

— Никакой реакции. Три месяца мы держали грузовые тарифы и потеряли на этом 300 миллиардов рублей.

Мы нашли другое решение. Известно, из Кузбасса за рубеж по железной дороге перевозится 15 миллионов тонн угля. Предлагаем угольщикам: вы хотели бы иметь тарифы ниже? На сколько? На 50 процентов? Путь будет так. Мы готовы заключить соглашение, но на условиях, которые позволят железным дорогам компенсировать потери доходов от этой скидки.

— Да ведь им просто деваться некуда — вы загнали их в угол.

— А нас не загнали? Я вам больше скажу. Сейчас мы занимаемся созданием промышленно-финансовой группы. Принцип такой: вы не в состоянии как положено оплатить оказанную вам услугу — платите тем, чем сможете. Берем нефть, дизельное топливо, железобетон, удобрения... Ищем рынок сбыта, продаем. По незнанию, случается, прогадываем. Но отношения не ломаются, грузы бегут по рельсам. Согласен, в цивилизованных странах так не делается. Но как я еще могу влиять на страны СНГ, которые задолжали нам 600 миллиардов рублей? Я не раз спрашивал Гайдара, и Федорова, и Геращенко: у нас есть шанс взять эти 600 миллиардов? Нет, отвечают. Что же делать? Берите бартером. И мы берем.

Я везде говорю: если мы не начнем со следующего года вкладывать инвестиции в железные дороги, то рискуем их потерять.

На бюджет надежд мало. Попробовали поискать выход со смежниками. Железные дороги вложили капитал в акционерное общество «Демиховский машиностроительный завод», стали его соучредителями. И не прогадали. Практически на пустом месте за два года освоили производство российских пригородных поездов. Они не только комфортабельные, но и на миллиард рублей дешевле рижских. Заработал акционерный капитал и в Торжке, где на базе конверсионных предприятий также наладили выпуск электропоездов. Скоро полностью откажемся от закупок подвижного состава в Латвии.

Сейчас мы создаем свой пассажирский локомотив. А для поддержания в рабочем состоянии 1900 чешских электровозов организовали на своих заводах производство запасных частей.

— Хищение на железной дороге давно не новость. Но то, что творится сегодня, не укладывается ни в какие рамки.

— Согласен. Целые поселки живут на грабежах товарняков. В первом квартале мы недосчитались грузов на 9 миллиардов рублей. Из них 60 процентов приходится на Чечню.

Недавно мы пригласили 10 тысяч милиционеров исключительно для охраны поездов в пути. Хватит ли этих сил на всю страну — не знаю. Но самые горячие точки постараемся прикрыть.

— Как Вы относитесь к программе скоростных трасс Центр—Юг?

— Она задумывалась в 1989 году. В иную эпоху. Сегодня под нее нет денег. Решено попробовать другой вариант, Москва—Петербург.

— Неужели мы когда-нибудь промчимся меж двух столиц за два часа?

— Петербургские институты, проектировавшие подводные лодки, уже создают скоростной подвижной состав. Он и название получил — «Сокол». Но нужна еще, как на Западе, специальная магистраль.

Беседы вел Андрей ЕВГЕНЬЕВ.

Енергетики прагнуть ринку

У Києві відбувся українсько-британський семінар, на якому обговорено досвід англійської державної організації ПУЛ, завдання якої — регулювання ринкових відносин в енергетиці. За словами заступника міністра енергетики України Олекси Шеберстова, мета семінару — ознайомлення із системою англійського енергетичного ринку, до якого згідно з недавнім президентським указом про перетворення в галузі електроенергетики треба прагнути і нам.

Частина учасників семінару дотримується думки, що, створюючи енергоринок, слід враховувати не лише економічну, а й політичну ситуацію в Україні. Досвід ПУЛ треба спочатку пристосувати до наших умов. До цього потрібно залучити незалежних українських фахівців. Віце-президент Науково-технічної спілки енергетиків і електротехніків України Олександр Дупак повідомив, що з ініціативи спілки створюється Комітет громадського сприяння ринковим перетворенням в енергетиці країни.

І на це є аргументи

У Києві відбулася презентація книги Дітера Зайфріда «Енергія: вагомі аргументи». Ця книга — про основи енергозбереження, шляхи до раціональної та екологічної енергетики. Вона розповідає про деякі закулісні течії в сучасній енергетичній політиці, висвітлює вади, і шкідливі чинники атомної енергетики. Автор — співробітник Фрайбурзького екологічного інституту в Німеччині.

Книгу видало інформаційне агентство «Ехо-Восток» на замовлення австрійської організації «Антиатом інтернаціональ». Директор агентства А.Коненченков повідомив, що «Ехо-Восток» з австрійцями співпрацює не вперше — раніше вже було видано критичні нотатки про діяльність МАГАТЕ. Щоправда, після того на агентство було вчинено кілька нападів, під час яких пошкоджено комп'ютер і викрадено дискети з записами тієї брошури. Довелося все починати спочатку.

Президент української Спілки «Чорнобиль» Ю.Андрєєв вважає, що книга може бути підручником для фахівців з санітарної медицини, для енергетиків, показує багатоваріантність розв'язання енергетичних, медичних і соціальних проблем. Розповсюджувати книгу Спілка збирається насамперед серед студентів, які завтра візьмуться за ці проблеми, і спеціалістів.

Леонід ГАШИНЬ.

У влади своє життя, у сімферопольців — своє

Співробітниками Кримського центру гуманітарних досліджень проведено чергове соціологічне дослідження. Мета — визначити ступінь поінформованості населення Сімферополя про роботу першої сесії новообраного кримського парламенту. Досить розмаїті відповіді отримано на запитання: «Хто є Головою Президії Криму?» Тільки 41 % з опитаних змогли правильно назвати прізвище нового спікера Сергія Цекова. Переважній частині городян це ім'я поки що ні про що не говорить. 29 % не змогли навіть припустити, хто керує роботою парламенту. Цікаво, що 15 % городян довіряють Юрію Мешкову кермо правління не тільки виконавчою, а й законодавчою владою. Стільки ж — не заперечують проти вручення повноважень Миколі Багрову, колишньому спікеру парламенту. Стільки ж — Леоніду Грачу, першому координатору Компартії Криму. Стільки ж — Володимиру Кличкову, координатору блоку «Росія» і стільки ж — Володимиру Шев'єву, співголові Партії економічного відродження Криму. З чим пов'язаний такий низький рівень політичної поінформованості населення? 25 % опитаних заявили, що вони не мають жодної інформації про роботу парламенту і політикою взагалі не цікавляться.

Подія— Іпринда.

Порушують валютне законодавство

Прес-служба Головної державної податкової інспекції України повідомляє: здійснено перевірку підприємств системи Мінмашбуду, ВПК і конверсії. Перевірено 539 підприємств. Більш як на 300 з них виявлено порушення валютних нормативних актів. За результатами перевірки до бюджету перераховано 101 мільярд 500 мільйонів карбованців. На міжбанківський валютний ринок додатково надійшло 493 тисячі доларів США та майже 548 мільйонів російських рублів.

Про ціни на базарах

За офіційними даними, у січні—травні 1994 року порівняно з відповідним періодом минулого року обсяг продажу сільськогосподарських продуктів на міських ринках України зріс на 23 відсотки. За цей час ціни зросли у 42 рази. Зокрема, на картоплю — у 26, інші овочі — у 53, фрукти — у 40, м'ясо та м'ясопродукти — у 39, молоко та молокопродукти — у 37, яйця — у 64 рази.

Цього року спостерігається подальше зниження рівня цін відносно попереднього місяця. Так, у січні індекс цін у цілому становив 124 відсотки, лютому — 107, березні — 93, квітні — 96, травні — 93.

Середні ціни окремих сільськогосподарських продуктів на міських ринках

			(крб. за кг)
	У	травні	У квітні
	1994 р.	1993 р.	1994 р.
Картопля пізня	2582	107	2905
Капуста свіжа	21592	767	7318
Цибуля ріпчаста	38157	88	19418
Буряки	6383	227	5163
Морква	9928	348	6963
Часник	68634	1394	41013
Яблука	19945	767	13986
Яловичина	44980	2383	44182
Свинина	63234	2744	60974
Сало свиняче	44986	1663	46391
Молоко свіже (за літр)	5062	181	4748
Яйця (за десяток)	14231	299	15285

Політичні пристрасті

Драшкович і Шешель об'єднуються проти Мілошевича

«Опозиція має дві можливості — або бути парламентським фондом соціалістів, або стати справжньою опозицією», — заявив лідер Сербського відновлення Вук Драшкович. Повідомлення з Белграда свідчать, що рух В. Драшковича і радикальна партія Воїслава Шешеля мають намір об'єднатися в парламенті проти соціалістів. Якщо це відбудеться, то опозиція матиме 127 місць, а правляча соціалістична партія, лідером якої є нинішній Президент Сербії Слободан Мілошевич, — 123.

Альянс між опозиційними силами, звичайно, можливий, але навряд чи він буде тривалий. В. Драшкович і В. Шешель, друзі в дисидентські роки, з настанням демократичних часів стали ворогами, вони сповідують різні ідеї. Та й Президент С. Мілошевич, за даними соціологічних досліджень, має найвищий рейтинг у країні. На другому місці — його соратник, батько югославського економічного «дива» професор Драгослав Аврамович, в якого серби вірять.

Василь ВАСИЛЕВСЬКИЙ.

ФВБ знають не тільки у Вірменії...

Форум вірменських бізнесменів, який заснував міжнародну громадську організацію ФВБ, відбувся восени 1991 року. Сама ідея залучення до Вірменії західних інвестицій, розвиток мережі спільних підприємств малого та середнього бізнесу носилася в повітрі ще за років перебудови.

Величезні надії в республіці пов'язували з діаспорою, що розкидана світами й успішно займається бізнесом. Але суворі політичні реалії — війна в Карабасі, блокада транспортних шляхів до Вірменії через Азербайджан і Туреччину— стали серйозною перешкодою для здійснення таких ідей навіть для співвітчизників, які мешкають на Заході.

І все ж сьогодні під егідою ФВБ ефективно працюють більш як 100 бізнесменів і фірм із США, Канади, Аргентини, Швейцарії, Венесуели, а також функціонують два офіси — в Єревані і Парижі. Мета цієї організації — пожвавити економіку республіки. ФВБ забезпечує зацікавлені в співробітництві сторони необхідною інформацією, без якої не може обійтися жоден бізнесмен у світі. Це відомості про можливості імпорту й експорту на території Вірменії, про асортимент вироблюваної тут продукції, митні збори, ціни на нерухомість тощо. Форум також консультує і координує роботу, що провадиться, виступає посередником між відповідними відомствами, підприємствами і бізнесменами.

— Важливим виявилося рішення щодо останнього паризького засідання правління, — говорить директор єреванського офісу Гагік Погосян, — на якому обговорювали питання про створення «Вірменія бізнес корпорейшн» (ВБК) і її банку тут, у Єревані. Всі деталі, пов'язані з корпорацією і банком, обговорюватимуть на четвертому форумі бізнесменів, що відбудеться наприкінці травня у вірменській столиці.

Мій співрозмовник просив особливо підкреслити той факт, що ніхто не ставив завдання співробітничати винятково із західними бізнесменами. Адже на безмежних теренах СНД чимало співвітчизників, які досягли успіхів у бізнесі. Тому організація запрошує зацікавлених у співробітництві підприємців взяти участь у роботі ФВБ. За довідками звертатися на адресу: м.Єреван, проспект Тегран Мецi, 4. Телефон: 52-09-67.

Віген САРКІСЯН.

Вісті з діаспори

Американський приятель влаштовує обмін

Благородною діяльністю займається давній приятель українців в Америці, активіст міжнародних зв'язків Ротарі-клубу Дон Гестер. Він організовує обмін серед учнів середніх шкіл США та міста Львова, повідомляє український щоденник «Свобода» (Джерсі-Сіті, США). Торік дев'ять учнів американських шкіл навчалися в середніх школах Львова і жили в українських сім'ях. Вони непогано оволоділи українською мовою. «Свобода» закликає охочих стажуватися у школах стародавнього українського міста. Набуті там знання, вважає газета, підвищать їхній шанс вступу до американських коледжів.

Живуть собі, будують і організовують

Українська громада австралійського міста Воллонгонга відзначила 40-ліття свого існування. За цей час місцеві українці побудували двоповерховий центр, греко-католицьку церкву, суботню школу, організували хор, спортивний клуб, танцювальний гурток.

Центр як координатор і розповсюджувач

Нещодавно у Гданську розпочав роботу інформаційно-координаційний центр діяльності української молоді в Польщі при Союзі української незалежної молоді (СУНМ). Про це повідомив тижневик «Наше слово».

Центр координує роботу всіх регіональних осередків СУНМу, розповсюджує інформацію про українську молодіжну діяльність у Польщі та за її межами. З огляду на проблеми фінансового забезпечення українського громадського життя він подаватиме інформації про фінансову допомогу, реалізацію різних проектів та суспільно-культурних заходів. Приміщення для новоствореного центру надав місцевий відділ Об'єднання українців у Польщі.

Підготувала Людмила ГРАЧ.

ПЛЯМА ВАРТІСТЮ ПОНАД 95 ТИСЯЧ ДОЛАРІВ

В таку суму обійшовся власникам мальтійського судна «ОАКВЕЛЛ» розлив мазуту під час необережного завантаження трюму у нафтогавані Одеського морського порту. В море було скинуто 12419 кілограмів нафтопродуктів, зібрано 12369 кілограмів. На поверхні моря залишилось 50 кілограмів у вигляді нафтової плівки.

Згідно із чинним міжнародним законодавством Держінспекція охорони Чорного моря Мінприроди України оштрафувала на тисячу доларів капітана судна, а страховий клуб гарантував компенсацію заподіяної природі шкоди у розмірі 95474 долари США.

Капітан судна штраф сплатив.

ІНФОРМАЦІЯ про випуск цінних паперів АКБ «Легбанк»

1. Характеристика емітента

Фірмове найменування: Акціонерний комерційний банк «Легбанк».

Адреса: 252601, м. Київ-23, вул. Еспланадна, 8/10.

АКБ «Легбанк» створено за рішенням установчих зборів засновників 16 червня 1989 року (протокол № 1) і зареєстровано Національним банком України 8 жовтня 1991 року за № 17.

Предмет діяльності банку: відкриття та ведення розрахункових рахунків, проведення універсального кредитно-розрахункового обслуговування юридичних осіб, розміщення тимчасово вільних коштів клієнтів на депозитні вклади, здійснення факторингових операцій, касове обслуговування своїх клієнтів, видача поручительств, гарантій та інших грошових зобов'язань на користь юридичних осіб, відкриття та ведення рахунків юридичних осіб в іноземних валютах, проведення розрахунків, пов'язаних з експортно-імпортними операціями клієнтів банку в іноземних валютах у формах, прийнятих у міжнародній банківській практиці, проведення операцій з купівлі та продажу іноземної валюти, залучення та розміщення коштів в іноземних валютах у формі кредитів, депозитів, видача поручительств, гарантій та інших грошових зобов'язань в іноземних валютах на користь юридичних осіб, продаж та купівля готівкової іноземної валюти у громадян через мережу пунктів обміну іноземної валюти. Операції з іноземною валютою здійснюються банком на підставі генеральної ліцензії Національного банку України № 23 від 17.07.1992 р.

У квітні 1994 року банк відкрив дві філії у Харківському та Печерському районах міста Києва.

Чисельність службовців банку на 01.05.1994 року становила 105 чоловік.

2. Опис ділової діяльності «Легбанку»

За 1993 рік пасиви банку перевищили 94.0 млрд крб. і формувалися за рахунок: залишків коштів на розрахункових та інших рахунках клієнтів — 38%, у тому числі на валютних рахунках клієнтів — 22%, залучених на умовах депозитних договорів — 8%, власних коштів банку — 11%.

У 1993 році видано кредитів 159,2 млрд крб. Середня процентна ставка на кредити, видані господарчим підприємствам за 1993 рік, становила 323,7%, у тому числі на короткострокові — 371,6%, міжбанківські — 271,8%.

За 1993 рік прибуток «Легбанку» дорівнював 31,1 млрд крб.

З метою забезпечення розрахунків за взаємними поставками товарів (робіт, послуг), а також подальшого розвитку банківської діяльності та обслуговування зовнішньоекономічної діяльності підприємств та організацій України у країнах СНД АКБ «Легбанк» відкрив кореспондентські рахунки в Росії, Молдові. Білорусі, Киргизстані, Туркменистані, Литві, Латвії, Узбекистані.

В АКБ «Легбанк» відкрили свої кореспондентські рахунки банки з країн СНД: Молдови, Білорусі, Киргизстану, Литви, Латвії, Росії, Казахстану.

АКБ «Легбанк» має кореспондентські рахунки в Австрії, Угорщині, Канаді, США, Швейцарії, Німеччині, Франції.

На сьогодні працюють 43 пункти обміну валюти АКБ «Легбанк», організоване касове валютне обслуговування клієнтів.

3. Дані про емісію цінних паперів АКБ «Легбанк»

Першу емісію цінних паперів проведено в 1992 році. Було випущено 3000 (три тисячі) простих акцій на пред'явника номіналом 10000 (десять тисяч) карбованців кожна на загальну суму 30000000 (тридцять мільйонів) карбованців.

Розмір другої емісії — 90000000 (дев'яносто мільйонів) карбованців. Кількість випущених акцій — 9000 (дев'ять тисяч), номінальна вартість 10000 (десять тисяч) карбованців кожна. Усі акції були розподілені між акціонерами. На випуск цінних паперів одержано свідоцтво про реєстрацію від 05.01.1993 р.

Розмір третьої емісії — 880000000 (вісімсот вісімдесят мільйонів) карбованців. Кількість акцій — 88000, номінальна вартість — 10000 (десять тисяч) карбованців кожна.

Розмір четвертої емісії — 5000000000 (п'ять мільярдів) карбованців. Кількість акцій — 500000, номінальна вартість — 10000 (десять тисяч) карбованців кожна. Серед них: простих іменних — 450000 акцій загальною вартістю 4500000000 (чотири мільярди п'ятсот мільйонів) карбованців, привілейованих іменних — 50000 акцій загальною вартістю 500000000 (п'ятсот мільйонів) карбованців.

На 01.02.1994 року усі 500000 акцій були розподілені між акціонерами за ціною не нижче від номіналу. АКБ «Легбанк» має сповна сплачений статутний фонд у розмірі 6000000000 (шість мільярдів) карбованців.

Загальними зборами акціонерів АКБ «Легбанк» від 25.02.1994 року з метою збільшення статутного фонду до 45000000000 (сорока п'яти мільярдів) карбованців прийнято рішення про п'яту емісію акцій на загальну суму 39000000000 (тридцять дев'ять мільярдів) карбованців, у тому числі:

простих іменних — 3510000 акцій (три мільйони п'ятсот десять тисяч), номінальною вартістю 10000 (десять тисяч) крб. на суму 35100000000 (тридцять п'ять мільярдів сто мільйонів) крб; серія — V—И, порядкові номери з 0000001; до 3510000;

привілейованих іменних — 390000 (триста дев'яносто тисяч) акцій, номінальною вартістю 10000 (десять тисяч) крб. на суму 3900000000 (три мільярди дев'ятсот мільйонів) крб. серія V—П, порядкові номери з 0000001 до 0390000.

Одна проста іменна акція дає право на один голос. Нарахування і виплата дивідендів провадиться після річного звіту і зборів акціонерів за підсумками роботи банку за рік.

Дата початку передплати акцій 20.06.1994 р., закінчення — 20.09.1994 р.

Місце передплати — м. Київ, вул. Еспланадна, 8/10.

Голова Правління

Ю.А.МАРУЩАК.

Головний бухгалтер

А.І.МИХАЙЛЮЧЕНКО.

Бухгалтерський баланс АКБ «Легбанк»

становом на 01.01.1994 р.

І. Актив	млн.крб
1. Каса	4868
2. Кошти на резервному рахунку в НБУ	8072
3. Кореспондентські рахунки в НБУ	2180
4. Кореспондентські рахунки в інших банках	11124
5. Дебітори банку	2836
6. Кредити, видані банком	10576
7. Позики, видані іншим банкам	3000
8. Основні засоби	3369
9. Валютні кошти (каса)	5917
10. Інші активи	11869
11. Вивільнені кошти за рахунок прибутку	31128
Всього актив	94939
II. Пасив	
1. Статутний фонд	4066
2. Резервний фонд банку	1670
3. Інші фонди	9672
4. Кореспондентські рахунки інших банків	826
5. Поточні та інші рахунки клієнтів у іноземній валюті	21410
6. Розрахункові та інші рахунки клієнтів	14067
7. Депозитні рахунки клієнтів	3163
8. Внески громадян	68
9. Кредити, одержані в інших банках	400
10. Інші кредитори	5053
11. Прибуток	31128
12. Інші пасиви	3416
Всього пасив	94939

Релігія

Апокаліпсис — не кінець світу, а Божа перестрога,

або Ще раз про «Біле братство»

Вулицями Києва знову вештаються «білі братчики» — юсмаліани. Чіпляючись до перехожих, пропонують нові «одкровення» Марії Деві Христос (в миру — Марина Цвігун). Як і торішньої осені, розцяцьковують будинки, дерева, телеграфні стовпи розтиражованими ликами «живої богині», заляікуючи киян прийдешнім апокаліпсисом. Щоправда, цього разу «Біле братство» точної дати кінця світу не називає, а лишень закликає до покаяння й віри в «триєдиного бога Марію Деві Христос».

Шарлатанський характер віровчення «Білого братства» вже не потребує розвінчувань — його примітивність, що межує з божевіллям, очевидна. Єдине, що заслуговує на увагу в «пророцтвах братчиків», — їхнє тлумачення апокаліпсису. Саме задля того, щоб пояснити походження, значення та сутність цього терміну, ми запросили до бесіди людей, які присвятили життя вивченню Біблії: професора Нового Заповіту із Сіетлського університету Євгена Лемця (США) та пастора місії «Вістка миру» Ярослава Борсука (Україна).

***

Є.Л. — У перекладі з давньогрецької мови «апокаліпсис» означає «одкровення». Апокаліпсис (останню частину Нового Заповіту) святий Іван Богослов написав під впливом Божих видінь на острові Патмос.

Господь відкрив там Іванові Богослову майбутнє світу й людства. В апокаліпсисі розповідається про друге пришестя Ісуса Христа й появу антихриста, про боротьбу між ними, про тисячолітнє земне царство, страшний суд і настання вічного царства праведників.

Я.Б. — Одкровення святого Івана Богослова, або апокаліпсис, використовують для пророцтва кінця світу не вперше. Це вже робили до «Білого братства» так звані анаболітики в Німеччині, істинні левелери в Англії, члени «лісового братства» в Росії, свідки Ієгови в США. Єдине, в чому оригінальні юсмаліани, — у вигадці байки про триєдине перевтілення Марини Цвігун, яка одна начебто уособлює тепер Бога-отця, Ісуса Христа і Марію Богородицю. Звідси й «божественне» ймення — Марія Деві (від латинського — Бог) Христос, яке стверджує, що віднедавна земне життя в тілі Марини Цвігун припинилося. Тут легко простежується «плагіат» зі Святого Письма про воскресіння Ісуса Христа.

Є.Л. — Коли Ісус навчав апостолів, він наводив ознаки прийдешнього кінця світу, але наголошував, щоб вони не вираховували, коли саме це відбудеться, бо тільки Отець Небесний знає день і годину. Ні ангели, ні навіть Син Людський їх не знають. Та й ототожнювати слово «апокаліпсис» з планетарною катастрофою неправильно. Бог попереджає гріховне людство, але також і дає йому шанс. Вчитаймося в опис видінь Івана Богослова. Першими словами, що сказав йому Син Людський, було «Не лякайся!»

Я.Б. — Велике милосердя і любов Божі насамперед у тому, що Христос через невимовні страждання, через Голгофу й смерть на хресті спокутував гріхи кожного з нас і, смертю смерть подолавши, дав людству можливість врятуватися. Коли жінки прийшли до гробниці господньої, щоб помазати тіло його благовоннями, ангел, звернувшись до них, теж сказав: «Не бійтеся!» Саме в смерті на хресті й воскресінні Христа — основа й сутність християнської віри. З цим пов'язана надія християн на вічне життя. В посланні до Тіятирської церкви в апокаліпсисі Ісус Христос, кажучи про «поганинів», порівнює їх з глиняним посудом, що покришиться. «Біле братство» саме і є тим «глиняним посудом».

Є.Л. — У 4-му розділі апокаліпсису (друге видіння Івана Богослова) сказано: багато бід буде, якщо нарешті не згадати про добро, правду, совість...

Я.Б. — Саме вона наділяє кожну людину внутрішнім голосом, який то звинувачує, то виправдовує її. Совість — це вроджена здатність людей визначати добро та зло. Наявність совісті в людини свідчить, що, створюючи світ, Бог створив людину за образом і подобою своїми. Отже, совість — це ще й Голос Божий, внутрішнє око, через яке кожен з нас бачить свій духовний стан. Вона не тільки допомагає нам визначити, що є зло, а й кличе до добра: як моральний закон, написаний у серці людини, змушує вона замислитися і запитати себе: «Хто я? Що творю?» Гріх заважає нам чути голос власного сумління, він, як каже Біблія, — «оскверняє розум і совість». Настає пора в житті кожного грішника, коли муки сумління робляться нестерпними. Згадаймо пушкінського Бориса Годунова, який проголошує: «Так, жалюгідний той, хто совість нечисту має...» І тільки Господь відкриває шлях і дає засіб для очищення совісті. Через покаяння Бог прощає нам гріхи, і «Кров Христа очистить совість нашу від мертвих справ, для служіння Богу живому і справжньому...»

Є.Л. — В усі часи люди з нечистою совістю вигадували лжебогів або проголошували себе ними. Часто з'являється слово «престол». Але Христос не вибирає собі престол у якомусь найкрасивішому місті землі — Римі, Лондоні чи Києві. «Престол стояв на небі», — пише Іван Богослов. І далі читаємо, власне, про страшні біди, що грядуть на землі: «І ось сталося велике трясіння землі, і сонце зчорніло, як міх волосяний, і весь місяць зробився, як кров, і на землю попадали зорі небесні, як фігове дерево ронить свої недозрілі плоди, коли потрясе сильний вітер. І небо сховалося, згорнувшись, немов той сувій пергаменту, і кожна гора, і кожен острів порушилися зі своїх місць...» У 3-му розділі святий Іван Богослов оповідає про видіння нових майбутніх бід, що пошле їх Бог на землян. Усе це справді стане карою Божою, якщо люди не зупиняться, не покаються. Апокаліпсис — це алегорія. Його не можна розуміти буквально. От, наприклад, падіння зорі Полин. «І велика зоря спала з неба, палаючи, як смолоскип... і стала третина води, як полин, і багато людей повмирали...» Хіба не простежується тут паралель з Чорнобильською катастрофою? Але ж у ній винні люди! Вони стали заложниками власного безумства. Гріх заведе людство в безодню нових катаклізмів. Марина Цвігун, мабуть, стотисячна в цьому списку. Прикро, що до тенет таких «богинь» потрапляють юні душі. Легковірні, вони почули про Бога, Христа, Діву Марію вперше від Кривоногова та Цвігун і повірили їм. Звідки їм знати, що справжнє джерело правди й добра — це не шизофренічні постулати лжехристів та лжепророків, а книга життя — Біблія?!

Я.Б. — Феномен «Білого братства» пояснюється дуже просто. Наскрізь атеїзоване суспільство кидається на будь-який релігієподібний «гачок». Людям бракує знань, книг, інформації. Наша місія вбачає своє покликання саме в просвітництві народу. Якщо читачі «Голосу України» захочуть більше дізнатися про Ісуса Христа, ми безплатно вишлемо їм книги Джона Макдауела та Барта Ларсона «Не просто тесля» та «Ісус».

Наша адреса: 29378 Львівська область, м. Трускавець, вулиця Роксолани, 10. Християнська місія «Вістка миру», з позначкою на конверті «Відділ преси».

Записала
Лідія КОЛОДЯЖНА.

Спорт

Позмагаймося, «Динамо»!

18 червня у селі Богодухівка Чорнобаївського району, що на Черкащині, відбудеться всеукраїнський турнір з ігрових видів спорту на призи імені Павла Кияна. Його ініціаторами стали редакції газет «Молодь України» та «Український футбол», спорттовариство «Колос» та агрофірма «Богодухівська». Павло Киян був учителем фізкультури Богодухівської школи і зробив багато для розвитку фізичної культури і спорту в Чорнобаївському районі. Він рано пішов з життя, але в селі живе пам'ять про вчителя.

У програмі турніру змагання з шашок, шахів, настільного тенісу, волейболу, більярду, армреслінгу, а його окрасою має стати футбол. Приз, установлений агрофірмою «Богодухівська», розіграють команди «Трактор» (Золотоноша), «Нива» (Богодухівка), збірна журналістів України та ветеранів «Динамо» (Київ).

А ввечері на майданчику біля музичної школи виступлять з концертом майстри естради України. Організатори запросили до Богодухівки Аллу Кудлай, Світлану й Віталія Білоножків, Миколу Невидничого, Анатолія Матвійчука, Павла Зіброва, Юрія Шкитуна та гурт «Козацькі забави».

От такий цікавий має стати для богодухівців турнір на призи їхнього земляка. Спонсори цього свята — чорнобаївські райдержадміністрація та райком профспілок працівників АПК, Черкаський шовковий комбінат, фірма «Дюн і К°».

Микола МОТОРНИЙ.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.
Видавець — Президія Верховної Ради України.
252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в.о.заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), І. ГРУШКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, Б. СИДОРЕНКО (заст. головного редактора), А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

♦ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
♦ Рукописів не повертаємо.
♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КП № 1 від 18.09.1990 р.

♦ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець. ♦ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій. ♦ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 325245.

Комбінат друку видавництва «Преса України», 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 Зам. 03110112.

Газету набрано і зверстано в комп'ютерному центрі «Голосу України».